

Sygn. akt IX U 1351/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale:

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania P. A. (A.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania P. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 lipca 2013r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 18 czerwca 2013r.

Sędzia

Sygn. akt IXU 1351/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.07.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu P. A. (A.) prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ponieważ ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udokumentował wymaganego 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a jedynie 4 lat, 6 miesięcy i 12 dni takiej pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji z dnia 22.07.2013r. oraz w jego uzupełnieniu z dnia 23.07.2013r. domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim

zaliczeniu do okresów takiej pracy okresu zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w latach 1974 do 1996 w charakterze kierowcy- operatora dźwigów.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji podnosząc, iż przedłożone przez ubezpieczonego oświadczenie oraz zeznania świadków nie stanowią dowodu przed organem rentowym na okoliczność wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Oddział ZUS wskazał, iż nie zaliczył również do okresów takiej pracy okresów zatrudnienia ubezpieczonego od 12.09.1969r. do 31.05.1973r. oraz od 08.06.1973r. do 31.03.1974r. w (...) z uwagi na brak wymaganego świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony P. A. urodził się w dniu (...)

W dniu 18.06.2013r. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z dnia 15.07.2013r.

Organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. staż pracy w łącznym wymiarze 29 lat, 2 miesiące i 21 dni, w tym 4 lata, 6 miesięcy i 12 dni wykonywania pracy w szczególnych warunkach (okres od 12.09.1969r. do 31.05.1973r. oraz od 08.06.1973r. do 31.03.1974r).

Ubezpieczony domagał się przyznania mu prawa do wcześniejszej emerytury podnosząc, iż oprócz okresów wskazanych w zaskarżonej decyzji pracował również w szczególnych warunkach w (...) Zakładach (...) jako kierowca – operator dźwigów. Pracę w tym przedsiębiorstwie ubezpieczony podjął w dniu 14.08.1974r. początkowo na stanowisku ślusarza, a po zdobyciu z dniem 09.11.1974r. uprawnień do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych - uprawnienie kat.III o specjalności żurawie kołowe, został przeniesiony na stanowisko kierowcy – operatora dźwigów. Przedsiębiorstwo zajmowało się wykonywaniem prac remontowych oraz świadczeniem usług na rzecz kopalń. Ubezpieczony obsługiwał dźwigi samochodowe IF o ciężarze 12 ton i udźwigu 7 ton, ADK 125 o ciężarze 19 ton i udźwigu 12,5 tony oraz dźwig zabudowany na samochodzie ciężarowym(...). Do obowiązków ubezpieczonego należało wykonywanie załadunków i rozładunków nie tylko na terenie Zakładów (...), ale również na terenie okolicznych kopalń w ramach usług świadczonych przez to przedsiębiorstwo. Ubezpieczony ładował na samochody ciężarowe, przyczepy ciągnikowe ciężkie elementy hutnicze, lutnie, rozładowywał wagony, podnosił obudowy i inne elementy w trakcie przeprowadzanych remontów na terenie kopalniach: I M., A., Z., R.. W kabinie panował duży hałas, zapach spalin, latem bardzo wysoka temperatura, zimą zaś niska. Ubezpieczony taką pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – bardzo często również w godzinach nadliczbowych – nawet do 300 godzin miesięcznie.

W tym okresie razem z ubezpieczonym pracowali B. M. i B. J., którzy potwierdzili rodzaj wykonywanej przez ubezpieczonego pracy oraz jej wymiar.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych , akt osobowych z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Zakładach (...), decyzji Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 9.11.1974r. przyznającej ubezpieczonemu uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych Kat. III, zeznań świadków B. J. oraz B. M. (nagranie z rozprawy w dniu 24.02.2014r. minuty: od 00:02:17 do 00:10:28 oraz od 00:10:28 do 00:01:27) a także na podstawie zeznań ubezpieczonego (minuty od 00:15:18 do 00:23:58).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm), to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w okresie od dnia 10.11.1974r. do dnia 31.12.1998r.

faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w Wykazie A, Dziale VIII, poz.2, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, to jest pracę kierowcy samochodów specjalistycznych.

Ustalając powyższe Sąd oparł się na dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego, aktach osobowych, dokumentacji przedłożonej przez ubezpieczonego, zeznaniach B. J. oraz B. M., którzy byli współpracownikami ubezpieczonego w okresie pracy j.w. i bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego pracy oraz zeznaniach ubezpieczonego. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, przekonywujące oraz korespondujące z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Z zeznań tych jednoznacznie wynika, że ubezpieczony jako kierowca samochodów specjalistycznych faktycznie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w szczególnych warunkach.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przy zaliczeniu spornego okresu zatrudnienia podanego na wstępie rozważań do pracy w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy, ubezpieczony posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany do przyznania emerytury 15 - letni staż takiej pracy.

W takiej sytuacji, gdy bezspornym jest, że ubezpieczony w dniu 19.04.2011r. ukończył wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany 25 - letni okres składkowy i nieskładkowy, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do dochodzonego świadczenia na podstawie z art.184 w związku z art.32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) i stąd przyznał to świadczenie od dnia 18.06.2013r. tj. od daty złożenia wniosku.

W konsekwencji takiego stanowiska, kierując się powołanymi powyżej uregulowaniami prawnymi Sąd z mocy art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia